

אמר לחרם הממעונה

כח-ב

קסו

כח-ב

אי נמי, אפשר לתרץ גם באופן אחר: אף על פי שאברהם התפלל מנהה מחוץ היום, אי אפשר ללמד מאברהם אבינו להתפלל ולהזכיר את התמיד מחוץ.

שהרי **שאגני** שוניה הוא **אברהם** משאר אנשי היות **דאיצטגניניות גדולה** הייתה בלבו. שהיתה לו ידיעה גדולה בחכמת האיצטגניניות [חכמת מהלך הכוכבים והמזלות], וידע לכוון היבט את שעות היום, ואין לו לחוש שמא יטעה ויתפלל מנהה קודם חוץ.

אבל לשאר האנשים לא התירו להם חכמים להתפלל בחוץ היום בaczטוז כמשמעותם כמשיחרים הכתלים, מפני שהחששו שם נתיר להם להתפלל בחוץ יטעו ויתפללו קודם לכן [רייטב"א]. ומטעם זה גם את התמיד לא התירו לשוחות לפני השם ומחזה.

אי נמי, אפשר לתרץ גם בעוד אופן:

אין ללמד מאברהם להתפלל ולהזכיר את התמיד מחוץ ואילך, **משום דזקן חכם יושב בישיבה** הזה, מלמד תורה בישיבה היה [על פי מהרש"א] ושכינה עמו [ר"ח]. כלומר, יש לו סיעתא דשמייא שלא לטעות. (9)

ביבת המקדש יטעו ויאמרו שמיhiro לשוחות לפני החוץ, ושותו שלא כהכלתו. או שחכמים חששו שמא יטעו וישתחוו לפני החוץ. וכעין זה כתוב הריטב"א. עיין שם שכותב שני דרכים בזה.

9. ונפקא מינה, שלפי התיירוץ שאיצטגניניות גדולה הייתה בלבו, אם נמצא חכם גדול באיצטגניניות, הוא יכול להקדים ולהתפלל בחוץ היום כאברהם. אבל לפי תירוץ זה שאברהם זקן

ותמה רב יוסף: הרי לפי דברי רב ספרא, הזמן שבו הכתלים משיחרים קרווי "ערב".

ואם כן, **נשחטיה** לתמיד כבר מכி משחרי בתלי, נשחות את התמיד בערב פסח בחוץ היום בדיקוק, שזו מתחילה הכתלים להשחרר וקרוי "ערב"! ולמה שנינו שהתמיד נשחט רק בשש ומחזה?

ודוחה הגمرا את קושית רב יוסף, לפי שאדרבה, יש לתמונה על רב יוסף: ומאי קושיא?

ודילמא שמא אמנים אברהם להתפלל מנהה מחוץ היום. אך מכל מקום בנוגע לקרבת התמיד צריך שישחו הכתלים שבבית המקדש, שם קרב התמיד היה וכותלי בית המקדש רק בשעה שש ומחזה משחררי, ולא קודם לכן, משום דלא מכובני טובא משום שאין ישרים מארוד, לפי שעשו אותם רחבים למטה וצרים למעלה.

ולכן, גם בחוץ היום, בשעה שהשמש נמצאת בראשו של כל אדם, עדין הכתלים מוארים באור השמש, שהרי אין שפט ראש הכותל שכזה מצלת על צידיו. ורק בשעה שש ומחזה, שהחכמה נוטה למערב, אז משחריר הצד המזרחי של הכתלים. (8)

abrahem בבורך אל המקומ אשר עמד שם את פני ה"י [בראשית יט].

8. הראשונים תמהו על הגمرا: מה איכפת לנו שכתלי בית המקדש לא היו מכובנים? הרי זמן מנוח נקבע לפני השעה שהשמש פונה למערב, ולא לפני השחרת כתלי בית המקדש! ואין זה אלא סימן בעלם! ובתו"י כתבו שחכמים חששו שהעומדים